

скитѣ дервентджии, отредени на вардятъ Демиркапийския пѣтъ при мѣстността Тѣпана, вѣроятно сж били все жители на Кумлука. Тоя кварталъ, който по своитѣ размѣри трѣба да се счита за сравнително най-новъ, се дѣли на три махали: Курученска, Славчова и Кокочарска¹⁾ Последнята си води името не отъ това, че е била махала за въдение на кокошки, а поради честитѣ обирѣ, които сж ставали тукъ въ турско врѣме и отъ „хайдушкитѣ“ наклоности на заселницитѣ ѝ.

Името Кумлукъ е отъ турската дума кумъ = пѣсакъ, и отговаря на българското пѣсачникъ. (Ср. мѣстность Кумлукъ, между Анхияло и Месемврия; село Кумъ-Дуванджи въ старозагорско; Кумъ Кьой, харманлийско; село Пѣсачница, берковско; махала Пѣсака или Клипници въ село Василавци, софийско и т. н.).

Нарастването на централния Сливенъ въ западна посока къмъ Аба Пазаръ и Кумлука е вървѣло едноврѣменно съ това на турския кварталъ между Машатлъка, Ески-Намазгяхъ и Куруча. Вънъ отъ населенитѣ нѣколко арменски фамилии между турската и българската частъ на града (днесъ отъ двѣтъ страни на улицата водяща отъ Машатлъка за Ново-Село), въ Сливенъ, вѣроятно прѣзъ сжщия периодъ (края на XV-я вѣкъ), се заселватъ нѣколко цигански сѣмейства. На тѣхъ се отрежда отдѣлна частъ отъ централния Сливенъ, именно склоноветѣ на Бармука между Селишкото устие и източната частъ на Кумлука. Съ нараствацето на циганското население, тая частъ се нарѣкла Циганска махала. Прѣхвърленето на частъ отъ циганитѣ въ Клуцохоръ край Куруча е отъ по-ново врѣме. Сжщото се отнася и за населението въ х. Махмудъ Махалеси, пакъ до Куруча, дѣто като порядѣчни занаятѣии най-вече ковачи, прошарватъ не само български квартали, но и турски (тѣй нареченитѣ турски цигани, за разлика отъ българскитѣ, защото първитѣ сж мухамедани а вторитѣ — християни.) Най-долна проба отъ тия двѣ групи цигани сж тѣй нареченитѣ влашки цигани, живущи въ колиби, съвсѣмъ отдѣлни отъ града и на югъ отъ турския кварталъ, край самия Куручъ. Тѣ сжщо сж нови.

¹⁾ По турски : Таукчи Махлалеси.